

UDHËZIM
Nr.19, datë 4.8.2026

**PËR MIRATIMIN E RREGULLAVE SPECIFIKE PËR KRYERJEN E
KONTROLLEVE ZYRTARE NË PRODHIMIN E MISHIT DHE PËR ZONAT E
PRODHIMIT DHE TË TRANSFERIMIT TË MOLUSQEVE BIVALVORE TË GJALLA¹**

Në zbatim të pikës 4, të nenit 102, të Kushtetutës dhe të pikës 7 të nenit 18, të ligjit nr.61, datë 30.6.2026 “Për kontrollet zyrtare dhe aktivitete të tjera zyrtare të kryera për të garantuar zbatimin e legjislacionit mbi ushqimin dhe ushqimin për kafshë, rregullimeve mbi shëndetin dhe mirëqenien e kafshëve si dhe mbi shëndetin e bimëve dhe produkteve për mbrojtjen e bimëve në Republikën e Shqipërisë”,

UDHËZOJ:

Neni 1

Objekti dhe fusha e zbatimit

1. Ky udhëzim përcakton rregulla specifike në lidhje me kryerjen e kontrolleve zyrtare të përmendura në nenin 18, pika 1, të ligjit nr. 61, datë 30.6.2026 “Për kontrollet zyrtare dhe aktivitete të tjera zyrtare të kryera për të garantuar zbatimin e legjislacionit mbi ushqimin dhe ushqimin për kafshë, rregullimeve mbi shëndetin dhe mirëqenien e kafshëve si dhe mbi shëndetin e bimëve dhe produkteve për mbrojtjen e bimëve në Republikën e Shqipërisë”, këtu e në vijim ligji nr.61/2026 “Për kontrollet zyrtare”, të kryera mbi produktet me origjinë shtazore.

2. Këto rregulla specifike rregullojnë:

a) kriteret dhe kushtet për të përcaktuar:

i) rastet kur kontrolli para therjes (ante-mortem) në disa thertore mund të kryhet nën mbikëqyrjen ose nën përgjegjësinë e një veterineri zyrtar;

ii) rastet kur kontrolli para therjes (ante-mortem) mund të kryhet jashtë thertoresh në rast të therjes emergjente;

iii) rastet kur kontrolli para therjes (ante-mortem) mund të kryhet në fermën e origjinës;

iv) garancitë që duhet të jenë në fuqi për kryerjen e kontrolleve pas therjes (post-mortem) dhe të veprimtarive të auditimit nën përgjegjësinë e veterinerit zyrtar, siç përcaktohet në shkronjat (c) dhe (ç), të pikës 2 të nenit 18, të ligjit nr.61/2026 “Për kontrollet zyrtare”;

v) përjashtimet nga pika 6 e nenit 18, të ligjit nr.61/2026 “Për kontrollet zyrtare” lidhur me klasifikimin e zonave të prodhimit dhe të transferimit në lidhje me Pectinidae, gastropodët detarë dhe ekinodermët;

vi) rastet kur kontrollet zyrtare në impiantet e prerjes mund të kryhen nga personel i caktuar nga autoriteti kompetent për këtë qëllim dhe i trajnuar në mënyrë të përshtatshme;

¹ Ky udhëzim është përafshuar pjesërisht me Rregulloren e Deleguar e Komisionit (BE) 2019/624, datë 8 shkurt 2019, mbi rregullat specifike për kryerjen e kontrolleve zyrtare në prodhimin e mishit dhe për zonat e prodhimit dhe të transferimit të molusqeve bivalvore të gjalla, në përputhje me Rregulloren (BE) 2017/625 të Parlamentit Evropian dhe të Këshillit (Tekst me rëndësi për ZEE-në); CELEX: 32019R0624, Fletorja e Bashkimit Evropian, seria L 131, datë 18.5.2019, faqet 1-17).

b) përcaktimin e përjashtimeve specifike në lidhje me *Rangifer tarandus tarandus*, *Lagopus lagopus* dhe *Lagopus mutus*, me qëllim lejitimin e vijimësisë së zakoneve dhe praktikave vendore dhe tradicionale të konsoliduara;

c) përcaktimin e kërkesave specifike minimale, përfshirë kërkesat për trajnim për veterinerin zyrtar, ndihmësin zyrtar dhe personelin e caktuar nga autoriteti kompetent, për të siguruar kryerjen e detyrave të përshkruara në nenin 18 të ligjit nr.61/2026 “Për kontrollet zyrtare”;

ç) përcaktimin e kërkesave minimale të përshtatshme për trajnim për personelin e thertoreve që ndihmon në kryerjen e detyrave të përshkruara në pikën 3 të nenit 18, të ligjit nr.61/2026 “Për kontrollet zyrtare”.

Neni 2 Përkufizime

1. Termat e përdorura në këtë udhëzim kanë të njëjtin kuptim me përkufizimet e nenit 4 të ligjit nr.61/2026 “Për kontrollet zyrtare”.

2. Sipas këtij udhëzimi, termat e mëposhtme kanë këtë kuptim:

1. “thertore” nënkupton një stabiliment që përdoret për therjen dhe përpunimin fillestar të kafshëve, mishi i të cilave është i destinuar për konsum njerëzor;

2. “ferma e origjinës” është ferma ku kafshët janë rritur për herë të fundit. Në rastin e cervidëve gjysmë të zbutur, që janë kafshë të familjes Cervidae të mbajtura nga njerëzit, megjithëse jo në një territor të mbyllur, ky term përfshin edhe grumbullimet që synojnë përzgjedhjen e kafshëve për therje;

3. “zonë prodhimi” është çdo zonë detare, estuarine ose lagunore, që përmban shtretër natyrorë të molusqeve dyguaskore ose zona të përdorura për kultivimin e tyre, dhe nga e cila merren molusqe dyguaskore të gjalla;

4. “zonë transferimi” është çdo zonë detare, estuarine ose lagunore, me kufij të përcaktuar qartë dhe të shënuar me bova, shtylla ose mjete të tjera fikse, e cila përdoret ekskluzivisht për pastrimin natyral të molusqeve dyguaskore të gjalla;

5. “personel i caktuar nga autoritetet kompetente” është një person, përveç ndihmësit zyrtar dhe veterinerit zyrtar, i cili është i kualifikuar në përputhje me këtë udhëzim për të vepruar në këtë cilësi në impiantet e prerjes dhe të cilit autoriteti kompetent i cakton kryerjen e veprimeve specifike;

6. “analizë e rrezikut” është një proces që përbëhet nga tre komponentë të ndërlidhur: vlerësimi i riskut, menaxhimi i riskut dhe komunikimi i riskut;

7. “impiant prerjeje” është një impiant i përdorur për heqjen e kockave dhe/ose prerjen e mishit;

8. “shpendë” janë shpendët e rritur në fermë, përfshirë shpendët që nuk konsiderohen shtëpiakë, por që rriten si kafshë shtëpiake, me përjashtim të ratitëve;

9. “lagomorfë” janë lepujt, lepurjt e egër dhe brejtësit;

10. “operator i biznesit ushqimor” është një person fizikë ose juridikë përgjegjës për sigurimin që kërkesat e legjislacionit të ushqimit përmbushen brenda biznesit ushqimor që është nën kontrollin e tij;

11. “ungulatë shtëpiake” janë kafshët shtëpiake të gjedhit (përfshirë llojet Bubalus dhe Bison), derrat, delet dhe dhitë, si dhe njëthundrakët shtëpiakë;

12. “mish” është pjesa e ngrënë e ungulatëve shtëpiakë, shpendëve, lagomorfë, kafshë të egra gjahu, kafshë gjahu të mbarështuara, kafshë të egra të vogla të gjahut, kafshë të egra të mëdha

të gjahut, përfshirë gjakun;13) “kafshë gjahu të rritura në fermë” janë ratitët e rritur në fermë dhe gjitarët tokësorë të rritur në fermë, përveç njëthundrakëve shtëpiakë;

14. “konsumator përfundimtar” është konsumatori përfundimtar i një produkti ushqimor, i cili nuk do ta përdorë ushqimin si pjesë të ndonjë veprimtarie apo operacioni të biznesit ushqimor;

15. “tregti me pakicë” është trajtimi dhe/ose përpunimi i ushqimit dhe ruajtja e tij në pikën e shitjes ose të dorëzimit të konsumatori përfundimtar, dhe përfshin терминаlet e shpërndarjes, veprimtaritë e kateringut, mensat e fabrikave, kateringun institucional, restorantet dhe operacione të tjera të ngjashme të shërbimit ushqimor, dyqanet, qendrat e shpërndarjes së supermarketeve dhe pikat e shitjes me shumicë;

16. “njësi” është çdo njësi e një biznesi ushqimor;

17. “thertore me kapacitet të ulët” është një thertore të përcaktuar nga autoriteti kompetent në bazë të një analize të rrezikut dhe në të cilën therja kryhet vetëm gjatë një pjese të ditës së punës ose kryhet gjatë gjithë ditës së punës, por jo në çdo ditë pune të javës;

18. “njësi për trajtimin e gjahut me kapacitet të ulët” është një njësi për trajtimin e gjahut e përcaktuar nga autoriteti kompetent në bazë të një analize të rrezikut dhe në të cilën trajtimi i gjahut kryhet vetëm gjatë një pjese të ditës së punës ose kryhet gjatë gjithë ditës së punës, por jo në çdo ditë pune të javës;

19. “njësi blegtorale” është një njësi standarde matëse që lejon bashkimin e kategorive të ndryshme të bagëtive, në mënyrë që ato të mund të krahasohen;

20. “gjah i vogël i egër” është shpendë gjahu të egër dhe lagomorfë që jetojnë lirshëm në natyrë;

21. “njësi për trajtimin e gjahut” është çdo ndërmarrje në të cilën përgatiten gjahu dhe mishi i gjahut i siguruar pas gjuetisë, për t’u hedhur në treg;

22. “qendër dërgimi” është çdo stabiliment në tokë ose në det të hapur për pranimin, kondicionimin, larjen, pastrimin, klasifikimin, mbështjelljen dhe paketimin e molusqeve të gjalla bivalvore të përshtatshme për konsum njerëzor;

23. “molusqe bivalvore” janë molusqe bivalvore filtruese;

24. “përpunim” është çdo veprim që ndryshon në mënyrë të konsiderueshme produktin fillestar, përfshirë ngrohjen, tymosjen, kriposjen, maturimin, tharjen, marinimin, ekstraktimin, ekstrudimin ose një kombinim të këtyre proceseve;

25. “organe të brendshme” janë organet e zgavrave torakale, abdominale dhe pelvike, si dhe trakea dhe ezofagu, dhe të shpendët, gusha;

26. “prodhim parësor” është prodhimi, rritja ose kultivimi i produkteve primare, duke përfshirë korrien, mjeljen dhe prodhimin e kafshëve të fermës para therjes. Ai përfshin gjithashtu gjuetinë dhe peshkimin, si dhe mbledhjen e produkteve të egra;

27. “fermë për prodhimin e qumështit” është një stabiliment ku mbahen një ose më shumë kafshë të fermës për prodhimin e qumështit, me qëllim hedhjen e tij në treg si ushqim.

Neni 3

Kriteret dhe kushtet që përcaktojnë kur kontrollet para therjes (ante-mortem) në disa thertore mund të kryhen nga një ndihmës zyrtar

1. Me përjashtim të përcaktimeve të shkronjës “a”, të pikës 2 të nenit 18 , të ligjit nr. 61/2026 “Për kontrollet zyrtare”, kontrollet para therjes (*ante-mortem*) mund të kryhen nga një ndihmës zyrtar nën mbikëqyrjen e veterinerit zyrtar për specie të tjera përveç shpendëve dhe lagomorfëve, me kusht që procedurat e zbatuara në thertore të jenë në përputhje me kriteret dhe kushtet e mëposhtme:

a) detyrat në kuadër të kontroleve para therjes (ante-mortem) janë të natyrës praktike dhe kanë të bëjnë vetëm me një ose më shumë nga sa vijon:

i) verifikimin që operatori i biznesit ushqimor respekton kërkesat që lidhen me informacionin e zinxhirit ushqimor dhe me kontrollin e identitetit të kafshës;

ii) përzgjedhjen paraprake të kafshëve që shfaqin anomali të mundshme në lidhje me kërkesat për shëndetin e njeriut, shëndetin e kafshëve dhe mirëqenien e kafshëve;

b) veterineri zyrtar njoftohet menjëherë nga ndihmësi zyrtar që kryen kontrollin kur vërehen ose dyshohen anomali të mundshme dhe veterineri zyrtar më pas kryen personalisht kontrollin para therjes (ante-mortem); dhe

c) veterineri zyrtar verifikon rregullisht zbatimin e detyrave në mënytë të rregullt nga ndihmësi zyrtar.

2. Me përjashtim të shkronjës “a”, e pikës 2 të nenit 18 të ligjit nr. 61/2026 “Për kontrollet zyrtare”, kontrollet para therjes (ante-mortem) kryhen për të gjitha speciet nga një ndihmës zyrtar në një thertore nën përgjegjësinë e veterinerit zyrtar, me kusht që të plotësohen kriteret dhe kushtet e mëposhtme:

a) kontrolli para therjes (ante-mortem) është kryer tashmë nga veterineri zyrtar në fermën e origjinës, në përputhje me nenin 5 të këtij udhëzimi;

b) veterineri zyrtar njoftohet menjëherë nga ndihmësi zyrtar që kryen kontrollin kur vërehen ose dyshohen anomali të mundshme dhe veterineri zyrtar më pas kryen personalisht kontrollin para therjes (ante-mortem); dhe

c) veterineri zyrtar verifikon rregullisht zbatimin e detyrave në mënytë të rregullt nga ndihmësi zyrtar.

3. Përjashtimet e parashikuara në pikat 1 dhe 2 të këtij neni nuk zbatohen:

a) për kafshët që i nënshtrohen therjes emergjente të përmendur në kreun III, seksioni A, pika 19 të udhëzimit të ministrit nr.23, datë 25.11.2010 “Për kërkesat specifike të higjienës për mishin dhe produktet e mishit, duke përfshirë produktet e mishit, mishin e grirë dhe mishin e ndarë në mënyrë mekanike”, i ndryshuar;

b) për kafshët për të cilat dyshohet se kanë një sëmundje ose gjendje që mund të ndikojë negativisht në shëndetin e njeriut;

c) për gjedhët nga njësi të përcaktuara në pikën 27 të nenit 4 të ligjit nr.41/2025 “Për shëndetin e kafshëve”, të cilave nuk u është dhënë statusi “të lira nga infeksioni me kompleksin *Mycobacterium tuberculosis*” (*M. bovis*, *M. caprae* dhe *M. tuberculosis*), siç përcaktohet në seksionet 1 dhe 2 të pjesës II të kreut I, të aneksit IV të udhëzimit të ministrit për rregullat për mbikëqyrjen, programet e çrrënjësjes dhe statusin e të qenit i lirë nga sëmundja për disa nga sëmundjet e listuara dhe sëmundjet e reja në shfaqje, që transponon rregullat e BE-së në Republikën e Shqipërisë;

ç) për gjedhët, dhentë ose dhitë nga njësi të përcaktuara në pikën 27 të nenit 4 të ligjit nr.41/2025 “Për shëndetin e kafshëve”, të cilave nuk u është dhënë statusi “të lira nga infeksioni me *Brucella abortus*, *B. melitensis* dhe *B. suis* pa vaksinim”, siç përcaktohet në seksionet 1 dhe 2 të pjesës I të kreut I të aneksit IV të udhëzimit të ministrit për rregullat për mbikëqyrjen, programet e çrrënjësjes dhe statusin e të qenit i lirë nga sëmundja për disa nga sëmundjet e listuara dhe sëmundjet e reja në shfaqje që transponon rregullat e BE-së në Republikën e Shqipërisë;

d) për kafshët që vijnë nga një zonë e kufizuar, siç përcaktohet në nenin 126, pika 1, shkronja b) nënparagrafi (iii), të ligjit nr.41/2025 “Për shëndetin e kafshëve”, dhe që i nënshtrohen kufizimeve brenda asaj zone;

dh) për kafshët që i nënshtrohen kontrolleve më të rrepta për shkak të përhapjes së sëmundjeve në zhvillim ose sëmundjeve të veçanta të listuara nga Organizata Botërore për Shëndetin e Kafshëve.

Neni 4

Kriteret dhe kushtet që përcaktojnë kur kontrollet para therjes (ante-mortem) mund të kryhen jashtë thertores në rast të therjes emergjente

1. Me përjashtim të përcaktimeve të shkronjës “a”, të pikës 2 të nenit 18, të ligjit nr.61/2026 “Për kontrollet zyrtare”, veterineri zyrtar kryen kontrollet para therjes (ante-mortem) jashtë thertores në rast të therjes emergjente, vetëm në rastin e ungulatëve shtëpiakë dhe me kusht që të respektohen kërkesat për therjen emergjente të përcaktuara në pikat 33, 34 dhe 38 të udhëzimit të ministrit nr.23, datë 25.11.2010 “Për kërkesat specifike të higjienës për mishin dhe produktet e mishit, duke përfshirë produktet e mishit, mishin e grirë dhe mishin e ndarë në mënyrë mekanike”.

2. Modeli i certifikatës shëndetësore, siç përcaktohet në udhëzimin e ministrit për modelin e certifikatave zyrtare për kafshë dhe mallra të caktuara, që përafron rregullat e BE-së në Republikën e Shqipërisë, lëshohet për kafshët e përshtatshme për therje. Certifikata shëndetësore shoqëron kafshët deri në thertore ose dërgohet paraprakisht në çdo format. Çdo vëzhgim i rëndësishëm për kontrollin pasues të mishit regjistrohet në certifikatën shëndetësore.

Neni 5

Kriteret dhe kushtet e përgjithshme që përcaktojnë kur kontrollet para therjes (ante-mortem) mund të kryhen në fermën e origjinës

1. Me përjashtim të përcaktimeve të shkronjës “a” dhe “b”, të pikës 2 të nenit 18, të ligjit nr.61/2026 “Për kontrollet zyrtare”, autoriteti kompetent mund të lejojë që kontrollet para therjes (ante-mortem) për kafshët e destinuara për therje të kryhen në fermën e origjinës, në përputhje me kriteret dhe kushtet e përcaktuara në pikën 2 të këtij neni dhe në nenin 6 të këtij udhëzimi.

2. Kriteret dhe kushtet e mëposhtme zbatohen për të gjitha speciet:

a) kontrolle mbi regjistrat ose dokumentacionin në fermën e origjinës, përfshirë verifikimin e informacionit të zinxhirit ushqimor;

b) ekzaminimi individual i kafshëve lehtësohet nga operatori i biznesit ushqimor, nëse kërkohet;

c) kontrollet para therjes (ante-mortem) në fermën e origjinës përfshijnë ekzaminim fizik të kafshëve për të përcaktuar nëse:

i) ato kanë një sëmundje ose gjendje që mund të transmetohet te kafshët ose te njerëzit përmes trajtimit ose konsumimit të mishit të këtyre kafshëve, ose nëse sillen, individualisht ose kolektivisht, në një mënyrë që tregon se një sëmundje e tillë ka ndodhur;

ii) ato shfaqin çrregullime të përgjithshme të sjelljes, shenja sëmundjeje ose anomali që mund ta bëjnë mishin e këtyre kafshëve të papërshtatshëm për konsum njerëzor;

iii) ka prova ose arsye për të dyshuar se kafshët mund të përmbajnë mbetje kimike mbi nivelet e përcaktuara në legjislacionin në fuqi, ose mbetje të substancave të ndaluara;

iv) ato shfaqin shenja që tregojnë probleme të lidhura me mirëqenien e kafshëve, përfshirë papastërti të tepruar;

v) ato janë të përshtatshme për transport.

ç) kontrollet dhe kontrolli para therjes (ante-mortem) në fermën e origjinës të parashikuara në shkronjat “a”, “b” dhe “c” të kësaj pike, kryhen nga një veteriner zyrtar;

d) kafshët e përshtatshme për therje identifikohen në mënyrë të duhur, ndahen nga kafshët e tjera dhe dërgohen në thertore drejtpërdrejt nga ferma e origjinës;

dh) një certifikatë shëndetësore, siç përcaktohet në udhëzimin e ministrit për modelin e certifikatave zyrtare për kafshë dhe mallra të caktuara, që transponon rregullat e BE-së në Republikën e Shqipërisë, lëshohet për kafshët e përshtatshme për therje. Certifikata shëndetësore shoqëron kafshët deri në thertore ose dërgohet paraprakisht në çdo format. Çdo vëzhgim i rëndësishëm për kontrollin pasues të mishit regjistrohet në certifikatën shëndetësore.

3. Në thertore kryhen kontrollat shtesë të mëposhtme në përputhje shkronjat “a” dhe “b”, të pikës 2 të nenit 18 , të ligjit nr.61/2026 “Për kontrollat zyrtare” dhe nenin 3 të këtij udhëzimi:

a) verifikimi i rregullt i zbatimit të detyrimit nga operatorët e biznesit ushqimor për të siguruar që kafshët të jenë të identifikuar në mënyrën e duhur;

b) verifikimi i rregullt që rregullat për mirëqenien e kafshëve janë respektuar gjatë transportit dhe në momentin e mbërritjes në thertore, si dhe nëse ka shenja të ndonjë gjendjeje që mund të ndikojë negativisht në shëndetin e njeriut ose të kafshëve.

4. Në rast se kafshët nuk theren brenda tre ditëve, ose brenda 28 ditëve në rastet e parashikuara në pikën 5 të nenit 6 të këtij udhëzimi, nga data e lëshimit të certifikatës shëndetësore të përmendur në shkronjën (dh) të pikës 2 të këtij neni:

a) kur kafshët nuk janë dërguar nga ferma e origjinës në thertore, kryhet një kontroll shtesë para therjes (ante-mortem) dhe lëshohet një certifikatë e re shëndetësore;

b) kur kafshët janë aktualisht në rrugë për në thertore ose ndodhen në thertore, therja mund të autorizohet sapo të jetë vlerësuar arsyeja e vonesës, me kusht që kafshët t’i nënshtrohen një kontrolli shtesë para therjes (ante-mortem), në përputhje me kërkesat për inspektimin para therjes në thertore, të përcaktuara në udhëzimin e ministrit për vendosjen e procedurave praktike të unifikuara për kryerjen e kontrolleve zyrtare të produkteve me origjinë shtazore të destinuara për konsum njerëzor, në përputhje me ligjin për kontrollët zyrtare, që transponon rregullat e BE-së në Republikën e Shqipërisë.

Neni 6

Kriteret dhe kushtet specifike sipas specieve që përcaktojnë kur kontrollat para therjes (ante-mortem) mund të kryhen në fermën e origjinës

1. Autoriteti kompetent zbaton kriteret dhe kushtet specifike të përcaktuara në këtë nen në rastet përkatëse për shpendët, kafshët e gjahut të rritura në fermë, gjedhët, dhentë, dhitë dhe derrat shtëpiakë, si dhe solipedët shtëpiakë.

2. Në rastin e shpendëve të rritur për prodhimin e “foie gras” dhe të shpendëve të vonuar të paevisceruar, të therur në fermën e origjinës, certifikata shëndetësore e plotësuar në përputhje me modelin e certifikatës shëndetësore të përcaktuar në kreun 2 të aneksit IV të udhëzimit të ministrit që përcakton rregullat për zbatimin e ligjit nr.41/2025 “Për shëndetin e kafshëve” dhe ligjit nr.61/2026 “Për kontrollat zyrtare” në lidhje me modelet e certifikatave të shëndetit të kafshëve, modelet e certifikatave zyrtare dhe modelet e certifikatave të kombinuara të shëndetit të kafshëve/zyrtare, për hyrjen në Republikën e Shqipërisë dhe lëvizjen brenda Republikës së Shqipërisë të dërgesave të kategorive të caktuara të kafshëve dhe mallrave, si dhe certifikimin zyrtar që lidhet me këto certifikata, që transponon rregullat e BE-së në Republikën e Shqipërisë, që shoqëron karkasat e paevisceruara deri në thertore ose në impiantin e prerjes, ose dërgohet paraprakisht në çdo format, në vend të certifikatës shëndetësore të përmendur në shkronjën “dh” të pikës 2 të nenit 5 të këtij udhëzimi.

3. Në rastin e kafshëve gjedhë, dhen, dhi dhe derra shtëpiakë, solipedëve shtëpiakë dhe kafshëve të gjahut të rritura në fermë, të therura në fermën e origjinës në përputhje me parashikimet e kreut III, seksioni A, pika 19 ose kreun II, seksioni D, pika 3 e udhëzimit të ministrit nr.23, datë 25.11.2010 “Për kërkesat specifike të higjienës për mishin dhe produktet e mishit, duke përfshirë produktet e mishit, mishin e grirë dhe mishin e ndarë në mënyrë mekanike”, certifikata shëndetësore e plotësuar në përputhje me modelin e certifikatës shëndetësore të përcaktuar në kreun 3 të Aneksit IV të udhëzimit të ministrit që përcakton rregullat për zbatimin e ligjit nr.41/2025 “Për shëndetin e kafshëve” dhe ligjit nr.61/2026 “Për kontrollet zyrtare” në lidhje me modelet e certifikatave të shëndetit të kafshëve, modelet e certifikatave zyrtare dhe modelet e certifikatave të kombinuara të shëndetit të kafshëve/zyrtare, për hyrjen në Republikën e Shqipërisë dhe lëvizjen brenda Republikës së Shqipërisë të dërgesave të kategorive të caktuara të kafshëve dhe mallrave, si dhe certifikimin zyrtar që lidhet me këto certifikata, që transpozon rregullat e BE-së në Republikën e Shqipërisë, që shoqërojnë kafshët deri në thertore ose, në rastin e kafshëve të gjahut të rritura në fermë, ose deri në thertore ose në njësinë për trajtimin e gjahut, ose dërgohet paraprakisht në çdo format, në vend të certifikatës shëndetësore të përmendur në shkronjën “dh” të pikës 2 të nenit 5 të këtij udhëzimi.

4. Në rastin e kafshëve të gjahut të rritura në fermë, të therura në fermën e origjinës në përputhje me kreun II, seksioni D, pika 3 e udhëzimit të ministrit nr.23, datë 25.11.2010 “Për kërkesat specifike të higjienës për mishin dhe produktet e mishit, duke përfshirë produktet e mishit, mishin e grirë dhe mishin e ndarë në mënyrë mekanike”;

a) një certifikatë shëndetësore e plotësuar në përputhje me modelin e certifikatës shëndetësore të përcaktuar në kreun 4 të aneksit IV të udhëzimit të ministrit që përcakton rregullat për zbatimin e ligjit nr.41/2025 “Për shëndetin e kafshëve” dhe ligjit nr.61/2026 “Për kontrollet zyrtare” në lidhje me modelet e certifikatave të shëndetit të kafshëve, modelet e certifikatave zyrtare dhe modelet e certifikatave të kombinuara të shëndetit të kafshëve/zyrtare, për hyrjen në Republikën e Shqipërisë dhe lëvizjen brenda Republikës së Shqipërisë të dërgesave të kategorive të caktuara të kafshëve dhe mallrave, si dhe certifikimin zyrtar që lidhet me këto certifikata, që transpozon rregullat e BE-së në Republikën e Shqipërisë shoqërojnë kafshët deri në thertore ose në njësinë për trajtimin e gjahut, ose dërgohet paraprakisht në çdo format, në vend të certifikatës shëndetësore të përmendur në shkronjën “dh” të pikës 2 të nenit 5 të këtij udhëzimi:

b) veterineri zyrtar verifikon rregullisht që personat që kryejnë therjen dhe gjakderdhjen i realizojnë detyrat e tyre në mënyrë të duhur.

5. Me përjashtim nga pika 4 e nenit 5, të këtij udhëzimi, mund të lejohet therja e kafshëve të gjahut të rritura në fermë deri në 28 ditë nga data e lëshimit të certifikatës shëndetësore të përmendur në shkronjën “dh” të pikës 2 të nenit 5 të këtij udhëzimi :

a) vetëm sasi të vogla të mishit të kafshëve të gjahut të rritura në fermë furnizohen drejtpërdrejt nga prodhuesi te konsumatori përfundimtar ose te njësitë vendore të tregtisë me pakicë që furnizojnë drejtpërdrejt konsumatorin përfundimtar; dhe

b) nuk theren më shumë se 50 kafshë në vit për çdo fermë të origjinës.

Neni 7

Kriteret dhe kushtet për kryerjen e kontrolleve pas therjes (post-mortem) nën përgjegjësinë e veterinerit zyrtar, të përmendura në nenin 18, pika 2, shkronja (c), të ligjit nr.61/2026 “Për kontrollet zyrtare”

1. Kontrollat pas therjes (post-mortem) të parashikuara në nenin 18, pika 2, shkronja “c”, të ligjit nr.61/2026 “Për kontrollat zyrtare” kryhen nga ndihmësi zyrtar nën përgjegjësinë e veterinerit zyrtar, me kusht që të respektohen parashikimet e kreu II i aneksit të këtij udhëzimi dhe pjesë përbërëse e tij, kur plotësohen kriteret dhe kushtet e mëposhtme:

a) therja ose aktivitetet e trajtimit të gjahut kryhen në një thetore me kapacitet të ulët ose në një njësi për trajtimin e gjahut me kapacitet të ulët, e cila ther ose trajton:

i) më pak se 1 000 njësi blegtorale në vit; ose

ii) më pak se 150 000 shpendë, lagomorfë dhe gjah të vogël të egër në vit;

b) autoriteti kompetent mund të rrisë pragjet e përcaktuara në shkronjën “a” të kësaj pike, duke siguruar që përjashtimi të zbatohet në thetoret dhe njësitë për trajtimin e gjahut më të vogla që përmbushin përkufizimin e thetores me kapacitet të ulët ose të njësisë për trajtimin e gjahut me kapacitet të ulët, dhe me kusht që prodhimi vjetor i kombinuar i këtyre njësive të mos tejkalojë 5 % të sasisë totale të mishit të freskët të prodhuar në Republikën e Shqipërisë:

i) për speciet përkatëse;

ii) për të gjithë ungulatët së bashku;

iii) për të gjithë shpendët së bashku; ose,

iv) për të gjithë shpendët dhe lagomorfët së bashku;

c) stabilimenti përkatës ka ambiente të mjaftueshme për të ruajtur mishin me anomali veçmas nga mishi tjetër deri sa veterineri zyrtar të mund të inspektojë personalisht mishin me anomali;

ç) veterineri zyrtar i pranishëm në njësi të paktën një herë në ditë, përfshirë rregullisht gjatë aktiviteteve të therjes;

d) autoriteti kompetent ka vendosur procedurën e vlerësimit në mënyrë të rregullt të performancës së ndihmësve zyrtarë në këto njësi, duke përfshirë:

i) monitorimin e performancës individuale;

ii) verifikimin e dokumentacionit mbi gjetjet e kontrollit dhe krahasimin e tij me karkasat përkatëse;

iii) kontrollin e karkasave në dhomën e magazinimit;

dh) është kryer një analizë e rrezikut nga autoriteti kompetent, duke marrë të paktën në konsideratë elementet e mëposhtme:

i) numrin e kafshëve të therura ose të trajtuara për orë ose për ditë;

ii) speciet dhe kategoritë e kafshëve të therura ose të trajtuara;

iii) kapacitetin përpunues të njësive;

iv) performancën historike të aktiviteteve të therjes ose të trajtimit;

v) efektivitetin e çdo mase shtesë në zinxhirin ushqimor të ndërmarrë për të garantuar sigurinë ushqimore të kafshëve të destinuara për therje;

vi) efektivitetin e procedurave të bazuara në analizën e rreziqeve dhe pikat kritike të kontrollit (HACCP);

vii) regjistrat e auditimit;

viii) regjistrat historikë të autoritetit kompetent për kontrollet para therjes (ante-mortem) dhe pas therjes (post-mortem).

2. Në zbatim të parashikimeve të nënparagrafit “i” të shkronjës “a” të pikës 1 të këtij neni, përdoren normat e konvertimit të përcaktuara në kreun III, pika 17, të udhëzimit nr. 7, datë 17.7.2013 “Për mbrojtjen e kafshëve gjatë therjes”, të ndryshuar . Megjithatë, në rastin e kafshëve dhentë dhe dhinë, si dhe drerët e vegjël (< 100 kg peshë e gjallë), përdoret norma e konvertimi prej 0,05 njësi blegtorale, ndërsa në rastin e gjahut tjetër të madh përdoret norma e konvertimit prej 0,2 njësi blegtorale.

Neni 8

Kryerja e kontrolleve pas therjes (post-mortem) nga veterineri zyrtar

1. Kontrolli pas therjes (post-mortem) kryhet nga veterineri zyrtar në rastet e mëposhtme:

a) për kafshët që i nënshtrohen therjes emergjente të përmendur në kreun II, seksioni D, pika 3 e udhëzimit nr.23, datë 25.11.2010 “Për kërkesat specifike të higjienës për mishin dhe produktet e mishit, duke përfshirë produktet e mishit, mishin e grirë dhe mishin e ndarë në mënyrë mekanike”;

b) për kafshët për të cilat dyshohet se kanë një sëmundje ose gjendje që mund të ndikojë negativisht në shëndetin e njeriut;

c) për gjedhët nga njësi të përcaktuara në nenin 4, pika 27, të ligjit nr.41/2025 “Për shëndetin e kafshëve”, të cilave nuk u është dhënë statusi “të lira nga infeksioni me kompleksin *Mycobacterium tuberculosis*” (*M. bovis*, *M. caprae* dhe *M. tuberculosis*), siç përcaktohet në pjesën II, kreu 1, seksionet 1 dhe 2, të aneksit IV të udhëzimit të ministrit për rregullat për mbikëqyrjen, programet e çrrënjësjes dhe statusin e të qenit i lirë nga sëmundja për disa nga sëmundjet e listuara dhe sëmundjet e reja në shfaqje, që transpozon rregullat e BE-së në Republikën e Shqipërisë ;

ç) për gjedhët, dhentë ose dhitë nga njësi të përcaktuara në nenin 4, pika 27, të ligjit nr.41/2025 “Për shëndetin e kafshëve”, të cilave nuk u është dhënë statusi “të lira nga infeksioni me *Brucella abortus*, *B. melitensis* dhe *B. suis* pa vaksinim”, siç përcaktohet në pjesën I, kreu 1, seksionet 1 dhe 2 të aneksit IV të udhëzimit të ministrit për rregullat për mbikëqyrjen, programet e çrrënjësjes dhe statusin e të qenit i lirë nga sëmundja për disa nga sëmundjet e listuara dhe sëmundjet e reja në shfaqje që transpozon rregullat e BE-së në Republikën e Shqipërisë.

d) për kafshët që vijnë nga një zonë e kufizuar, siç përcaktohet në nenin 126, pika 1, shkronja (b) nënparagrafi (iii), të ligjit nr.41/2025 “Për shëndetin e kafshëve”, dhe që i nënshtrohen kufizimeve brenda asaj zone;

dh) kur kontrollet më të rrepta janë të nevojshme për të marrë në konsideratë sëmundjet në zhvillim ose sëmundjet e veçanta të listuara nga Organizata Botërore për Shëndetin e Kafshëve;

e) në rast përjashtimi lidhur me kohën e kryerjes së kontrollit pas therjes (post-mortem), në përputhje me udhëzimin e ministrit për vendosjen e procedurave praktike të unifikuara për kryerjen e kontrolleve zyrtare të produkteve me origjinë shtazore të destinuara për konsum njerëzor, në përputhje me ligjin për kontrollet zyrtare, që transpozon rregullat e BE-së në Republikën e Shqipërisë.

Neni 9

Kriteret dhe kushtet për kryerjen e veprimtarive të auditimit në thertore dhe në njësitë për trajtimin e gjahut

Veprimtaritë e auditimit të përmendura në nenin 18, pika 2, shkronja “d”, nënparagrafi “iii”, të ligjit nr.61/2026 “Për kontrollet zyrtare” mund të kryhen në thertore dhe në njësitë për trajtimin e gjahut nga ndihmësit zyrtarë nën përgjegjësinë e veterinerit zyrtar vetëm në lidhje me mbledhjen e informacionit mbi praktikën e mira të higjienës dhe procedurat e bazuara në HACCP, me kusht që të respektohet kreu II i aneksit të këtij udhëzimi dhe pjesë përbërëse e tij.

Neni 10

Kriteret dhe kushtet për kryerjen e kontrolleve zyrtare, përfshirë veprimtaritë e auditimit, në impiantet e prerjes

Kontrollet zyrtare të përmendura në nenin 18, pika 2, shkronja “d”, përfshirë veprimtaritë e auditimit, në impiantet e prerjes mund të kryhen gjithashtu nga personel tjetër i caktuar nga autoritetet kompetente, me përjashtim nga kërkesat e përcaktuara në nenin 18, pika 2, shkronja “d”, të ligjit nr.61/2026 “Për kontrollet zyrtare”, me kusht që autoritetet kompetente të verifikojnë rregullisht punën e këtij personeli. Kryerja e këtyre veprimtarive i nënshtrohet respektimit të kreut III të aneksit të këtij udhëzimi dhe pjesë përbërëse e tij.

Neni 11

Kontrollet zyrtare mbi Pectinidae, gastropodët detarë dhe ekinodermët, të cilët nuk janë filtrues, të cilët mbliidhen nga zona prodhimi që nuk janë klasifikuar në përputhje me pikën 6, të nenit 18, të ligjit nr.61/2026 “Për kontrollet zyrtare”

1. Me përjashtim të parashikimeve të nenit 18, pika 6, të ligjit nr.61/2026 “Për kontrollet zyrtare”, klasifikimi i zonave të prodhimit dhe të transferimit nuk kërkohet në lidhje me mbledhjen e Pectinidae, gastropodëve detarë dhe ekinodermëve, të cilët nuk janë filtrues, kur autoriteti kompetent kryen kontrolle zyrtare mbi këto kafshë në ankandet e peshkut, në qendrat e dërgimit dhe në njësitë e përpunimit.

2.Këto kontrolle zyrtare verifikojnë përputhshmërinë me:

a) standardet shëndetësore për molusqet bivalvore të gjalla të përcaktuara në kreun II të seksionit I, pika 27 të udhëzimit nr. 25 datë 25.11.2010 “Për kushtet higjienike dhe kontrollet për molusqet e gjalla bivalvore, peshkun dhe produktet e peshkimit”;

b) kërkesat specifike për Pectinidae, gastropodët detarë dhe ekinodermët që nuk janë filtrues, të cilët mbliidhen jashtë zonave të prodhimit të klasifikuara, të përcaktuara në kreun II, seksioni I, pika 35 e udhëzimit nr. 25 datë 25.11.2010 “Për kushtet higjienike dhe kontrollet për molusqet e gjalla bivalvore, peshkun dhe produktet e peshkimit”.

Neni 12

Kërkesat minimale specifike për veterinerin zyrtar, ndihmësin zyrtar dhe personelin e caktuar nga autoriteti kompetent

1. Veterinerët zyrtarë që kryejnë detyrat e parashikuara në nenin 18 të ligjit nr.61/2026 “Për kontrollet zyrtare” duhet të përmbushin kërkesat minimale specifike të përcaktuara në kreun I të aneksit të këtij udhëzimi dhe pjesë përbërëse e tij.

2. Me përjashtim të parashikimeve të në pikat 1 deri në 6 të kreut I të aneksit të këtij udhëzimi, ministri ka të drejtë të miratojë rregulla specifike për:

a) veterinerët zyrtarë që punojnë me kohë të pjesshme, të cilët janë përgjegjës për inspektimin e bizneseve të vogla ose kryejnë vetëm kontrolle zyrtare në prodhimin primar, në veçanti kontrolle në fermat e prodhimit të qumështit dhe kontrolle para therjes (ante-mortem) jashtë thertoreve; dhe

b) studentët e mjekësisë veterinare që kanë kaluar me sukses një provim mbi lëndët e përmendura në pikën 3 të kreut I të aneksit të këtij udhëzimi dhe që punojnë përkohësisht në një thertore në prani të një veterineri zyrtar.

3. Veterinerët e emëruar si veterinerë zyrtarë përpara datës së fillimit të efekteve të këtij udhëzimi duhet të kenë njohuri të mjaftueshme për lëndët e përmendura në pikën 3 të Kreu I të Aneksit të këtij udhëzimi. Kur është e nevojshme, autoriteti kompetent siguron që këto njohuri të përfitohen përmes aktiviteteve të trajnimit të vazhdueshëm.

4. Ndhmësit zyrtarë që zbatojnë detyrat e parashikuara në nenin 18 të ligjit nr.61/2026 “Për kontrollet zyrtare” duhet të përmbushin kërkesat minimale specifike të përcaktuara në kreun II të aneksit të këtij udhëzimi.

5. Personeli i caktuar nga autoriteti kompetent që kryen detyrat e parashikuara në nenin 18 të ligjit nr.61/2026 “Për kontrollet zyrtare” duhet të përmbushë kërkesat minimale specifike të përcaktuara në kreun III të aneksit të këtij udhëzimi.

Neni 13

Kërkesat minimale të trajnimit për personelin e thertoreve

Personeli i thertoreve që ndihmon në kryerjen e detyrave që lidhen me kontrollet zyrtare dhe veprimtari të tjera kontrolli, në përputhje me nenin 18, pika 3, të ligjit nr.61/2026 “Për kontrollet zyrtare”, trajnohet nëpërputhje me kërkesat e autoritetit kompetent. Ai gjithashtu duhet të përmbushë kërkesat minimale të trajnimit të përcaktuara në kreun II të aneksit të këtij udhëzimi dhe pjesë përbërëse të tij, në masën që ato janë të zbatueshme për detyrat e tij ndihmëse.

Neni 14

Dispozita të fundit

1. Ngarkohen Drejtoria e Përgjithshme e Zhvillimeve në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit dhe autoriteti kompetent për kryerjen e kontrollit zyrtar për zbatimin e këtij urdhri.

2. Ky urdhër hyn në fuqi pas botimit në Fletoren Zyrtare dhe i fillon efektet nga data 1 gusht 2027.

MINISTËR I BUJQËSISË DHE ZHVILLIMIT RURAL

Andis Salla

ANEKS

KËRKESAT MINIMALE SPECIFIKE PËR VETERINERIN ZYRTAR, NDËHËMSIN ZYRTAR DHE PERSONELIN E KAKTUAR NGA AUTORITETI KOMPETENT

KREU I

1. Autoriteti kompetent ka të drejtë të emërojë si veteriner zyrtar vetëm veterinerët që kanë kaluar provimin sipas kërkesave të e përcaktuara në pikën 3 të këtij kreu.

2. Autoriteti kompetent merr masa për organizimin e provimit për kandidatët që aplikojnë për t’u emëruar si veteriner zyrtar.

3. Provimi duhet të demonstrojë njohuri mbi subjektet e mëposhtme, të orientuara në mënyrë specifike drejt detyrave të veterinerit zyrtar dhe në masën e nevojshme, në varësi të formimit dhe

kualifikimeve të veterinerit, duke shmangur çdo përsëritje të provimeve mbi njohuritë dhe aftësitë e kërkuara për mjekun veterinar në përputhje me nenin për trajnimin e mjekëve veterinerë në legjislacionin për njohjen e kualifikimeve profesionale, që përaftron legjislacionin e Bashkimit Evropian në Republikën e Shqipërisë:

a) legjislacioni kombëtar në fuqi mbi shëndetin e njeriut, sigurinë ushqimore, shëndetin e kafshëve, mirëqenien e kafshëve dhe substancat farmaceutike;

b) parimet e politikës bujqësore, masat e tregut, rimbursimet e eksportit dhe zbulimi i mashtrimeve, përfshirë kontekstin global: Marrëveshja e Organizatës Botërore të Tregtisë për masat sanitare dhe fitosanitare, Codex Alimentarius, Organizata Botërore për Shëndetin e Kafshëve;

c) bazat e përpunimit të ushqimit dhe teknologjisë ushqimore;

ç) parimet, konceptet dhe metodat e praktikës së mirë të prodhimit dhe të menaxhimit të cilësisë;

d) menaxhimi i cilësisë para vjeljes (praktikat e mira bujqësore);

dh) promovimi dhe zbatimi i higjienës ushqimore dhe i sigurisë ushqimore (praktikat e mira të higjienës);

e) parimet, konceptet dhe metodat e analizës së rrezikut;

ë) parimet, konceptet dhe metodat e HACCP-it, si dhe përdorimi i HACCP-it përgjatë gjithë zinxhirit të prodhimit ushqimor;

f) auditimi dhe verifikimi i përputhshmërisë me kërkesat e përmendura në shkronjat “a” deri në “ë” të kësaj pike;

g) parandalimi dhe kontrolli i rreziqeve të transmetuara nga ushqimi për shëndetin e njeriut;

gj) dinamika e popullatës së infeksioneve dhe intoksikimeve;

h) epidemiologjia diagnostike;

i) sistemet e monitorimit dhe të mbikëqyrjes;

j) parimet dhe aplikimet diagnostike të metodave moderne të testimit;

k) parimet dhe aplikimet diagnostike të metodave moderne të testimit;

l) teknologjia e informacionit dhe komunikimit, kur është e përshtatshme, si mjete pune;

ll) hetimi i shpërthimeve të sëmundjeve të transmetuara nga ushqimi te njerëzit;

m) aspektet përkatëse që lidhen me encefalopatitë spongiforme të transmetueshme (TSE-të);

n) mirëqenia e kafshëve në nivelin e prodhimit, transportit dhe therjes;

nj) çështjet mjedisore të lidhura me prodhimin ushqimor (përfshirë menaxhimin e mbetjeve);

o) parimi i kujdesit dhe shqetësimet e konsumatorëve;

p) parimet e trajnimit të personelit që punon në zinxhirin e prodhimit;

q) rregullat shëndetësore lidhur me nënproduktet shtazore dhe produktet e prejardhura;

r) aspektet e mashtrimit.

Kandidatët mund t’i përfitojnë njohuritë e kërkuara si pjesë e formimit të tyre bazë veterinar, ose përmes trajnimit të kryer apo përvojës profesionale të fituar pas kualifikimit si veterinerë.

Kur autoriteti kompetent konstaton se kandidati ka përfutur të gjitha njohuritë e kërkuara si pjesë e një diplomë universitare, ose përmes arsimit të vazhdueshëm që rezulton si kualifikim pasuniversitar, përvojës profesionale ose kualifikimeve të tjera, vendos që kandidati të mos i nënshtrohet provimit. Nëse kandidati ka përfutur pjesërisht njohuritë e kërkuara, autoriteti kompetent organizon provime të ndryshme nga ato të përmendura në pikën 2 të këtij kreu për të marrë në konsideratë profilin e kandidatëve.

4. Veterineri zyrtar duhet të ketë aftësi për bashkëpunim multidisiplinar.

5. Çdo veteriner zyrtar duhet të ndjekë trajnim praktik për një periudhë prove prej të paktën 200 orësh përpara se të fillojë të punojë në mënyrë të pavarur. Trajnimi përkatës gjatë studimeve

veterinare mund të përfshihet në periudhën e provës. Gjatë kësaj periudhe, praktikanti punon nën mbikëqyrjen e veterinerëve zyrtarë ekzistues në thertore, në impiantet e prerjes dhe në ferma. Trajnimi duhet të përqendrohet në auditimin e Praktikave të Mira të Higjenës dhe të procedurave të bazuara në parimet e HACCP-it, në veçanti.

6. Veterineri zyrtar duhet të mbajë njohuri të përditësuara dhe të jetë në hap me zhvillimet e reja përmes aktiviteteve të rregullta të arsimit të vazhdueshëm dhe literaturës profesionale në fushat e përmendura në pikën 3 të këtij kreu. Veterineri zyrtar duhet, kur është e mundur, të marrë pjesë në aktivitete të arsimit të vazhdueshëm çdo vit.

KREU II NDIHMËSI ZYRTAR

1. Vetëm personat që kanë ndjekur trajnimin dhe kanë kaluar provimin në përputhje me kërkesat e përcaktuara në pikën 5 e këtij kreu lejohen të kryejnë detyrat e një ndihmësi zyrtar.

2. Autoriteti kompetent duhet të marri masa për organizimin e provimeve të përmendura në pikën 1 të këtij kreu. Për t'u kualifikuar për këto provime, kandidatët duhet të provojnë se kanë marrë:

a) të paktën 500 orë trajnim, përfshirë të paktën 400 orë trajnim praktik, që mbulon fushat e përmendura në pikën 5 të këtij kreu; dhe

b) çdo trajnim shtesë të nevojshëm për t'u mundësuar ndihmësve zyrtarë që të kryejnë detyrat e tyre në mënyrë kompetente.

3. Trajnimi praktik i përmendur në shkronjën “a” të pikës 2 të këtij kreu duhet të zhvillohet në thertore, në njësitë për trajtimin e gjahut dhe/ose në impiantet e prerjes, nën mbikëqyrjen e një veterineri zyrtar.

4. Trajnimi dhe provimet duhet të kenë kryesisht si objekt mishin e kuq ose mishin e shpendëve. Megjithatë, personat që ndjekin trajnimin për njërën nga këto dy kategori dhe kalojnë provimin iu kërkohet të ndjekin vetëm trajnim të shkurtuar për të kaluar provimin për kategorinë tjetër. Trajnimi dhe provimet duhet të mbulojnë, sipas rastit, gjahun e egër, gjahun e rritur në fermë dhe lagomorftë.

5. Trajnimi për ndihmësit zyrtarë duhet të mbulojë, dhe provimet duhet të konfirmojnë njohuritë mbi, subjektet e mëposhtme:

5.1. në lidhje me fermat:

a) pjesa teorike:

i) njohuri bazë mbi organizimin e industrisë së blegtorisë, metodat e prodhimit dhe standardet ndërkombëtare të tregtisë për kafshët;

ii) praktikat e mira të mbarështimit të kafshëve;

iii) njohuri bazë mbi sëmundjet, në veçanti zoonozat e shkaktuara nga viruset, bakteret dhe parazitët;

iv) monitorimi i sëmundjeve, përdorimi i barnave dhe vaksinave, si dhe testimi i mbetjeve;

v) inspektimi i higjenës dhe shëndetit;

vi) mirëqenia e kafshëve në fermë dhe gjatë transportit;

vii) kërkesat mjedisore — në ndërtesa, në ferma dhe në përgjithësi;

viii) legjislacioni, rregulloret dhe dispozitat administrative përkatëse;

ix) shqetësimet e konsumatorëve dhe kontrolli i cilësisë;

b) pjesa praktike:

i) vizita në ferma të llojeve të ndryshme dhe me metoda të ndryshme rritjeje;

- ii) vizita në njësi prodhimi;
- iii) vëzhgimi i ngarkimit dhe shkarkimit të kafshëve;
- iv) demonstrata laboratorike;
- v) kontrole veterinare;
- vi) dokumentacioni;

5.2. në lidhje me thertoret, njësitë për trajtimin e gjahut dhe impiantet e prerjes:

a) pjesa teorike:

i) njohuri bazë mbi organizimin e industrisë së mishit, metodat e prodhimit dhe standardet ndërkombëtare të tregtisë për ushqimin dhe teknologjinë e therjes dhe prerjes;

ii) njohuri bazë mbi higjienën dhe praktikën e mira higjienike, në veçanti higjiena industriale, higjiena e therjes, prerjes dhe magazinimit, si dhe higjiena në punë;

iii) njohuri bazë mbi HACCP dhe auditimin e procedurave të bazuara në HACCP;

iv) mirëqenia e kafshëve gjatë shkarkimit pas transportit dhe në thertore;

v) njohuri bazë mbi anatominë dhe fiziologjinë e kafshëve të therura;

vi) njohuri bazë mbi patologjinë e kafshëve të therura;

vii) njohuri bazë mbi anatominë patologjike të kafshëve të therura;

viii) njohuri përkatëse lidhur me TSE-të dhe zoonozat e tjera të rëndësishme dhe agjentët zoonotikë, si dhe sëmundjet e rëndësishme të kafshëve;

ix) njohuri mbi metodat dhe procedurat e therjes, inspektimit, përgatitjes, mbështjelljes, paketimit dhe transportit të mishit të freskët;

x) njohuri bazë mbi mikrobiologjinë;

xi) kontrolli para therjes (ante-mortem);

xii) marrja e mostrave dhe analiza për Trichinella;

xiii) kontrolli pas therjes (post-mortem);

xiv) detyra administrative;

xv) njohuri mbi legjislacionin, rregulloret dhe dispozitat administrative përkatëse;

xvi) procedurat e marrjes së mostrave;

xvii) aspektet e mashtimit;

b) pjesa praktike:

i) identifikimi i kafshëve;

ii) kontrolli i moshës;

iii) inspektimi dhe vlerësimi i kafshëve të therura;

iv) kontrolli para therjes (ante-mortem) në thertore;

v) kontrolli pas therjes (post-mortem) në një thertore ose në njësi për trajtimin e gjahut;

vi) marrja e mostrave dhe analiza për Trichinella;

vii) identifikimi i specieve të kafshëve duke shqyrtuar pjesë tipike të kafshës;

viii) identifikimi dhe komentimi mbi pjesët e kafshëve të therura në të cilat kanë ndodhur ndryshime;

ix) kontrolli i higjienës, përfshirë auditimin e praktikave të mira të higjienës dhe procedurave të bazuara në HACCP;

x) regjistrimi i rezultateve të kontroleve para therjes (ante-mortem);

xi) marrja e mostrave;

xii) gjurmueshmëria e mishit;

xiii) dokumentacioni, siç është vlerësimi i informacionit të zinxhirit ushqimor dhe leximi i regjistrave.

6. Autoriteti kompetent vendos të reduktojë trajnimin dhe provimet në lidhje me:

a) pjesën teorike, nëse ndihmësi zyrtar demonstroi arsimim të mjaftueshëm mbi pikat specifike të përcaktuara në nënparagrafin “i” të shkronjës “a” ose në nënparagrafin “i” të shkronjës “b” të pikës 5 të këtij kreu;

b) pjesën praktike, nëse ndihmësi zyrtar demonstroi përvojë të mjaftueshme pune mbi pikat specifike të përcaktuara në nënparagrafin “ii” të shkronjës “a” ose në nënparagrafin “ii” të shkronjës “b” të pikës 5 të këtij kreu.

7. Ndihmësi zyrtar duhet të ketë aftësi për bashkëpunim multidisiplinar.

8. Ndihmësit zyrtarë duhet të mbajnë njohuritë e tyre të përditësuara dhe të jenë në hap me zhvillimet e reja përmes aktiviteteve të rregullta të arsimit të vazhdueshëm dhe literaturës profesionale. Ndihmësi zyrtar duhet, kur është e mundur, të ndjekë çdo vit aktivitete të trajnimit të vazhdueshëm.

9. Nëse ndihmësit zyrtarë kryejnë vetëm marrjen e mostrave dhe analizat në lidhje me ekzaminimet për *Trichinella* dhe kriteret mikrobiologjike, autoritetet kompetente duhet vetëm të sigurojnë që ata të marrin trajnim të përshtatshëm për këto detyra.

KREU III PERSONELI I CAKTUAR NGA AUTORITETET KOMPETENTE

1. Autoriteti kompetent ka të drejtë të emërojë vetëm personel që ka ndjekur trajnim dhe ka kaluar një provim në përputhje me kërkesat e përcaktuara në pikën 5 të këtij kreu.

2. Autoriteti kompetent duhet të marrë masa për organizimin e provimit të përmendur në pikën 1 të këtij kreu. Për t’u kualifikuar për këtë provim, kandidatët duhet të provojnë se kanë marrë:

a) të paktën 500 orë trajnim, përfshirë të paktën 400 orë trajnim praktik që mbulon fushat e përmendura në pikën 5 të këtij kreu; dhe

b) çdo trajnim shtesë të nevojshëm për t’u mundësuar personelit të caktuar nga autoriteti kompetent që të kryejë detyrat e tij në mënyrë kompetente.

3. Trajnimi praktik i përmendur shkronjën “a” të pikës 2 të këtij kreu duhet të zhvillohet në impiantet e prerjes, nën mbikëqyrjen e një veterineri zyrtar.

4. Trajnimi dhe provimet duhet të kenë kryesisht si objekt mishin e kuq ose mishin e shpendëve. Megjithatë, personat që ndjekin trajnimin për njërin nga këto dy kategori dhe kalojnë provimin duhet të kërkohet të ndjekin vetëm trajnim të shkurtuar për të kaluar provimin për kategorinë tjetër. Trajnimi dhe provimet duhet të mbulojnë, sipas rastit, gjahun e egër, gjahun e rritur në fermë dhe lagomorfët.

5. Trajnimi për personelin e caktuar nga autoriteti kompetent duhet të përfshijë, dhe provimet duhet të konfirmojnë njohuritë mbi, subjektet e mëposhtme në lidhje me impiantet e prerjes:

a) pjesa teorike:

i) njohuri mbi organizimin e industrisë së mishit, metodat e prodhimit, standardet ndërkombëtare të tregtisë për ushqimin dhe teknologjinë e prerjes;

ii) njohuri të thella mbi higjienën dhe praktikën e mira higjienike, dhe në veçanti higjiena industriale, higjiena e prerjes dhe magazinimit, higjiena në punë;

iii) njohuri të thella mbi HACCP dhe auditimin e procedurave të bazuara në HACCP;

iv) njohuri përkatëse lidhur me TSE-të dhe zoonozat e tjera të rëndësishme dhe agjentët zoonotikë;

v) njohuri mbi metodat dhe procedurat për përgatitjen, mbështjelljen, paketimin dhe transportin e mishit të freskët;

vi) njohuri bazë mbi mikrobiologjinë;

- vii) detyra administrative;
 - viii) njohuri mbi legjislacionin, rregulloret dhe dispozitat administrative përkatëse;
 - ix) procedurat e marrjes së mostrave;
 - x) aspektet e mashtimit;
 - b) pjesa praktike:
 - i) inspektimi dhe vlerësimi i kafshëve të therura;
 - ii) kontrolli i higjienës, përfshirë auditimin e praktikave të mira të higjienës dhe procedurave të bazuara në HACCP;
 - iii) marrja e mostrave;
 - iv) gjurmueshmëria e mishit;
 - v) dokumentacioni.
6. Autoriteti kompetent ka të drejtë të vendosë të reduktojë trajnimin dhe provimet në lidhje me:
- a) pjesën teorike, nëse personeli i caktuar nga autoritetet kompetente demonstroi arsimim të mjaftueshëm mbi pikat specifike të përcaktuara në nënparagrafin “i” të pikës 5 të këtij Kreu;
 - b) pjesën praktike, nëse personeli i caktuar nga autoritetet kompetente demonstroi përvojë të mjaftueshme pune mbi pikat specifike të përcaktuara në nënparagrafin “ii” të pikës 5 të këtij kreu.
7. Personeli i caktuar nga autoriteti kompetent duhet të mbajë njohuritë e përditësuara dhe të jetë në hap me zhvillimet e reja përmes aktiviteteve të rregullta të arsimit të vazhdueshëm dhe literaturës profesionale. Personeli i caktuar nga autoritetet kompetente duhet, kur është e mundur, të ndjekë çdo vit aktivitete të trajnimit të vazhdueshëm.